

กฎบัตรออกติดตามว่าด้วยการสร้างเสริมสุขภาพ

การประชุมนานาชาติว่าด้วยการสร้างเสริมสุขภาพ ครั้งที่ 1

เมืองออกตามา วันที่ 21 พฤศจิกายน 2529

และ

ข้อเสนอแนะต่อนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ

การประชุมนานาชาติครั้งที่สองว่าด้วยการสร้างเสริมสุขภาพ

ณ. เมือง Adelaide ประเทศออสเตรเลีย ระหว่างวันที่ 5-9 เมษายน 2541

แปลและเรียบเรียงโดย

ดวงใจ รุ่งโรจน์เจริญกิจ

แผนงานวิจัยและพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพและ

ระบบการประเมินผลกระทบทางสุขภาพ

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

กฎบัตรออกตาวาว่าด้วยการสร้างเสริมสุขภาพ
การประชุมนานาชาติว่าด้วยการสร้างเสริมสุขภาพ ครั้งที่ 1
เมืองออกตาวา วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2529

การประกาศกฎบัตรออกตาวา ในการประชุมนานาชาติว่าด้วยการสร้างเสริมสุขภาพ ครั้งที่ 1 ณ เมืองออกตาวา วันที่ 21 พฤศจิกายน พ.ศ. 2529 เป็นก้าวแรกของประกาศเจตนารมณ์ร่วมกันในการปฏิบัติภารกิจเพื่อให้บรรลุเป้าหมายของคำว่า “สุขภาพดีถ้วนหน้า” ให้สำเร็จภายในปี ค.ศ. 2000

การจัดประชุมในครั้งนี้ถือเป็นความพยายามในระยะแรกที่ตอบสนองต่อมิติใหม่ของการเคลื่อนไหวในแวดวงสาธารณสุขที่เกิดขึ้นทั่วโลก โดยได้หยิบยกประเด็นพูดคุยเบื้องต้นจากความต้องการของกลุ่มประเทศอุตสาหกรรม แต่ประเด็นเหล่านี้ก็มิได้แตกต่างจากความต้องการของกลุ่มประเทศอื่นมากนัก ทำให้ผลการประชุมในครั้งนี้ถือว่าประสบความสำเร็จมากกว่าประชุมครั้งใด ไม่ว่าจะเป็นการประชุมที่เมือง อัลมาแอตดา ที่แสดงคำประกาศเรื่องสาธารณสุขขั้นมูลฐาน หรือการถกแถลงในการประชุมสมัชชาสุขภาพโลกว่าด้วยเรื่องการประสานศาสตร์หลายแขนงในการปฏิบัติการกิจเรื่องสุขภาพ (intersectoral action for health)

การสร้างเสริมสุขภาพ

การสร้างเสริมสุขภาพเป็นกระบวนการพัฒนา ส่งเสริมให้ประชาชนสามารถกำหนด และดูแลสุขภาพของตนเองได้ ในการบรรลุการอยู่ดีมีสุขทั้งทางกาย จิต สังคมทั้งในระดับปัจเจก และระดับกลุ่มคนนั้น การค้นหาแรงบันดาลใจ และการตอบสนองความต้องการที่นำไปสู่การแก้ไข หรือจัดการกับสภาพแวดล้อมให้เอื้ออำนวยต่อการบรรลุผลที่คาดหวังไว้เป็นสิ่งจำเป็น ดังนั้นสุขภาพในมิติใหม่จึงไม่ใช่เป็นจุดมุ่งหมายของการดำรงชีวิต แต่เป็นต้นทุนในการดำรงชีวิต ภายใต้แนวคิดนี้ที่สุขภาพเป็นต้นทุนในระดับบุคคล และสังคม ทำให้การสร้างเสริมสุขภาพไม่ควรจำกัดอยู่ในแวดวงสาธารณสุขอีกต่อไป แต่ได้ก้าวข้ามไปสู่กลุ่มคนที่เกี่ยวข้องกับการค้นหาการดำรงชีวิตอย่างมีสุขภาวะที่ดี

สิ่งจำเป็นเบื้องต้นสำหรับสุขภาพ

ภาวะแวดล้อม และทรัพยากรที่สำคัญต่อการมีสุขภาวะที่ดี ประกอบด้วย

- สันติสุข
- ที่อยู่อาศัย
- การศึกษา
- อาหาร
- รายได้
- ระบบนิเวศที่มีเสถียรภาพ
- ทรัพยากรที่ยั่งยืน
- ความยุติธรรมและความเท่าเทียมในสังคม

การสร้างภาวะแวดล้อมที่มั่นคงสำหรับการเข้าถึงสาธารณสุขมูลฐานเหล่านี้จะนำไปสู่การมีสุขภาวะที่ดี

การผลักดัน

สุขภาวะที่ดีเป็นทรัพยากรที่สำคัญในการพัฒนาสังคม เศรษฐกิจ และบุคคล ซึ่งเป็นตัวสะท้อนสำคัญของการมีคุณภาพชีวิตที่ดีตามมา ปัจจัยทางการเมือง เศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อม และพฤติกรรมสามารถสร้างผลกระทบเชิงบวก และลบแก่สุขภาพได้ทั้งสิ้น ด้วยเหตุนี้การสร้างเสริมสุขภาพได้พุ่งเป้าไปยังการพัฒนาปรับปรุงภาวะแวดล้อมปัจจัยต่างเหล่านี้ ให้เอื้ออำนวยต่อการมีสุขภาวะที่ดี

การดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมาย

การสร้างเสริมสุขภาพมุ่งสู่การพัฒนาให้เกิดสังคมแห่งความเท่าเทียมทางด้านสุขภาพ ดังนั้นภารกิจหลักเน้นการลดความแตกต่างในเรื่องสถานะทางสุขภาพ โดยสร้างโอกาส และทรัพยากรให้ของคนในสังคมสามารถมีสุขภาวะที่ดีได้อย่างเท่าเทียม การบรรลุเป้าประสงค์ของการมีสุขภาวะที่ดีจะไม่สามารถเกิดขึ้นได้ ถ้าประชาชนเหล่านี้ไม่สามารถกำหนด หรือควบคุมปัจจัยต่างๆ ที่มีผลต่อสุขภาพของพวกเขาได้ ด้วยเหตุนี้การสร้างภาวะแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่างๆ การเข้าถึงแหล่งข้อมูล การพัฒนาทักษะชีวิตและโอกาสในการสร้างทางเลือกที่ดีต่อสุขภาพจึงเป็นภารกิจสำคัญในการสร้างเสริมสุขภาพ

สื่อกลาง

การดำเนินงานในภาคสุขภาพแต่เพียงอย่างเดียวจะไม่สามารถบรรลุความจำเป็นขั้นพื้นฐาน และความคาดหวังที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพได้ สิ่งสำคัญที่สุดในการสร้างเสริมสุขภาพ คือการสร้างความร่วมมือจากทุกภาคส่วน ได้แก่ ภาครัฐ ภาคสุขภาพ ภาคสังคม ภาคเศรษฐกิจ องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรอาสาสมัคร องค์กรปกครองท้องถิ่น กลุ่มอุตสาหกรรม และกลุ่มสื่อสารมวลชน ประชาชนทั่วไป สามารถเข้าร่วมกระบวนการได้ทั้งในฐานะปัจเจก ครอบครัว และชุมชน ผู้เชี่ยวชาญทางสายสุขภาพ และกลุ่มสังคมจะทำหน้าที่หลักในการเป็นสื่อกลางในการประสานระหว่างกลุ่มผลประโยชน์ต่างๆ ในสังคมเพื่อนำไปสู่จุดมุ่งหมายร่วมกันด้านสุขภาพ

ยุทธศาสตร์และแผนการสร้างเสริมสุขภาพควรได้รับการพัฒนาให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการของท้องถิ่น และความเป็นไปได้ในการนำไปปฏิบัติในแต่ละประเทศ และภูมิภาค โดยคำนึงถึงความแตกต่างทางสังคม วัฒนธรรม และระบบเศรษฐกิจ

หนทางสร้างเสริมสุขภาพ

• การพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ

การสร้างเสริมสุขภาพต้องก้าวไกลไปกว่าดูแลรักษาสุขภาพ สิ่งที่ต้องควรคำนึงถึงคือการผลักดันให้มิติสุขภาพได้รับการพิจารณา คำนึงถึงจากผู้กำหนดนโยบายในทุกประเด็น และทุกระดับ เพื่อให้การกำหนดนโยบายสาธารณะใดๆ ไม่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อสุขภาพตามมา และก่อให้เกิดความรับผิดชอบร่วมกันต่อผลที่เกิดกับสุขภาพจากการตัดสินใจในนโยบายนั้นๆ

แนวทางการกำหนดนโยบายการสร้างเสริมสุขภาพอาจประกอบด้วยหลากหลายวิธีด้วยกัน ไม่ว่าจะเป็นมาตรการกฎหมาย มาตรการทางการเงิน ระบบภาษี หรือการเปลี่ยนแปลงเชิงองค์กร แต่แนวทางเหล่านี้จะประสานกันเพื่อมุ่งสู่การได้มาซึ่งนโยบายทางสุขภาพ รายได้ และสังคมที่เกื้อหนุนให้เกิดความเท่าเทียมกัน การประสานความร่วมมือจะก่อให้เกิดการปรับปรุงคุณภาพการให้บริการทางสาธารณสุขที่ปลอดภัยและดีขึ้น รวมถึงการบริการสาธารณะที่คำนึงมิติสุขภาพ และด้วยการสร้างสภาวะแวดล้อมที่น่ารื่นรมย์เอื้ออำนวยต่อการมีสุขภาพที่ดี

- การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย

สังคมของเรานั้นสลับซับซ้อน และเกี่ยวพันซึ่งกันและกันอย่างแยกไม่ออก เรื่องสุขภาพก็เช่นกันที่ไม่สามารถแยกออกจากเป้าหมายของส่วนต่างๆ ได้ เปรียบเช่นความเชื่อมโยงระหว่างคน และสิ่งแวดล้อมที่นำเสนอแนวทางพื้นฐานของการเชื่อมสุขภาพกับนิเวศสังคม (socioecological approach) สิ่งนี้นำไปสู่หลักการเบื้องต้นสำหรับสังคมโลก ประเทศ ภูมิภาค และชุมชนที่ยึดหลัก การดูแลซึ่งกันและกัน ซึ่งในที่นี้หมายถึงดูแลซึ่งกันและกันทั้งในระดับปัจเจก ชุมชน และระหว่างชุมชนกับธรรมชาติสิ่งแวดล้อม การรณรงค์อนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติที่เกิดขึ้นทั่วโลกเป็นสิ่งสะท้อนได้ดีถึงความรับผิดชอบร่วมกันของสังคมโลก

การเปลี่ยนแปลงรูปแบบการดำเนินชีวิตทั้งในเรื่องการทำงานและ การพักผ่อนล้วนก่อให้เกิดผลกระทบที่สำคัญต่อสุขภาพ เนื่องจากเป็นสาเหตุของการเข้าถึงสุขภาวะหรือไม่ แนวทางการจัดการสภาพสังคมที่เอื้ออำนวยต่อการทำงานจะช่วยสร้างสังคมสุขภาวะได้ ดังนั้นการสร้างเสริมสุขภาพจึงมุ่งสร้างสภาวะแวดล้อมที่ดี ปลอดภัย เบิกบาน และน่ารื่นรมย์สำหรับการทำงาน และการดำเนินดำรงชีวิต

ในสังคมสภาพแวดล้อมมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในเรื่องเทคโนโลยี การงาน การผลิตพลังงาน และการขยายตัวของเมือง ทำให้เกิดความจำเป็นในการติดตามผลกระทบที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงนั้นอย่างใกล้ชิดเพื่อให้การเปลี่ยนแปลงนั้นส่งผลเชิงบวกต่อสุขภาวะของสาธารณชน ดังนั้นการประเมินผลกระทบทางสุขภาพอย่างเป็นระบบได้กลายเป็นภารกิจสำคัญอันหนึ่งของการสร้างเสริมสุขภาพ และจากความเชื่อมโยงเรื่องการเปลี่ยนแปลงสภาวะแวดล้อมกับสุขภาพนี้เองทำให้การพิจารณายุทธศาสตร์การสร้างเสริมสุขภาพ จำเป็นต้องคำนึงถึง การป้องกัน และอนุรักษ์ทรัพยากรทางธรรมชาติ และที่มนุษย์สร้างขึ้น

- การสร้างความเข้มแข็งสำหรับปฏิบัติการชุมชน

การสร้างเสริมสุขภาพเป็นการทำงานผ่านปฏิบัติการในชุมชนอย่างจริงจัง และมีประสิทธิภาพ โดยเริ่มตั้งแต่การกำหนดความจำเป็นเร่งด่วน การวางแผนยุทธศาสตร์ การตัดสินใจ และการดำเนินภารกิจให้บรรลุถึงสุขภาวะที่ดีขึ้นที่เป้าหมายสำคัญ หัวใจสำคัญของกระบวนการนี้คือการเสริมพลัง ศักยภาพให้กับชุมชน สร้างความรู้ถึงความเป็นเจ้าของ และความสามารถในการกำหนดความดำเนินชีวิต และโชคชะตาของตนเองได้

ในการพัฒนาชุมชนเกิดขึ้นบนฐานศักยภาพของแต่ละชุมชนเอง ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรมนุษย์ และทรัพยากรพื้นฐานอื่นๆ โดยการขยายการสนับสนุนทางสังคม พัฒนาระบบที่ยืดหยุ่น สำหรับการสร้างการมีส่วนร่วมอย่างเข้มแข็ง เพื่อให้ชุมชนเหล่านั้นสามารถพึ่งตนเองได้ และอยู่ในทิศทางที่คำนึงถึงสุขภาวะที่ดี ภารกิจเหล่านี้จะสำเร็จก็ต่อเมื่อสร้างโอกาสแห่งการเรียนรู้ เรื่องสุขภาพ และเข้าถึงแหล่งข้อมูลอย่างเต็มที่ และต่อเนื่อง รวมถึงการสนับสนุนทางการเงิน

● การพัฒนาทักษะบุคคล

การสร้างเสริมสุขภาพสนับสนุนการพัฒนาในระดับปัจเจก และสังคม ผ่านการให้ข้อมูล ข่าวสาร การศึกษาเรื่องสุขภาพ และการเพิ่มพูนทักษะชีวิต ซึ่งกระบวนการเหล่านี้เท่ากับเป็นการเพิ่มทางเลือกให้มากขึ้นสำหรับบุคคลทั่วไปสามารถกำหนดวิถีสุขภาพ และสิ่งแวดล้อม รอบตัวได้มากขึ้น ซึ่งนำไปสู่การตัดสินใจเลือกแนวทางประเพณีปฏิบัติที่ดีต่อสุขภาพได้

ภารกิจที่สำคัญได้แก่การทำให้บุคคลทั่วไปสามารถเรียนรู้ผ่านชีวิตจริง การเตรียมตัวให้พวกเขา ในทุกขั้นตอนเพื่อสามารถจัดการกับปัญหาสุขภาพเรื้อรัง และการบาดเจ็บได้ ดังนั้นจำเป็นต้อง มีการผนวกภารกิจเหล่านี้ในหลายๆ ไม่ว่าจะเป็นในโรงเรียน ที่บ้าน ที่ทำงาน และในชุมชน นอกจากนี้ภารกิจนี้สามารถผ่านระบบการศึกษา วิชาชีพ ธุรกิจ อาสาสมัคร หรือแม้แต่ภายใน องค์กรก็เป็นได้

● การปรับทิศทางการบริการสาธารณสุข

หน้าที่ในการสร้างเสริมสุขภาพประเด็นการบริการสาธารณสุขไม่อยู่กับกลุ่มคนใดกลุ่มคนหนึ่ง อีกต่อไป แต่เป็นหน้าที่ร่วมกันของคนทุกกลุ่ม ไม่ว่าจะเป็นปัจเจกบุคคล ชุมชน แพทย์พยาบาล หน่วยงานสาธารณสุข และรัฐบาล

พวกเขาเหล่านี้ต้องทำงานร่วมกันเพื่อบูรณาการดูแลรักษาสุขภาพที่ดี ในทิศทางการสร้าง เสริมสุขภาพทำให้เกิดการขยายบทบาทของภาคสาธารณสุขออกไปจากฐานเดิมที่จำกัดแค่การ เยียวยารักษาโรค และการจำกัดพื้นที่พื้นที่แค่สถานพยาบาล ด้วยเหตุนี้ทำให้การบริการ สาธารณสุขจำเป็นต้องเปิดรับ และมีความเข้าใจในภารกิจที่มีความเปราะบางอ่อนไหว ผู้ติด กับวัฒนธรรมมากขึ้น ทิศทางที่เปลี่ยนแปลงไปจะช่วยสนับสนุนความต้องการของบุคคล และ ชุมชนในการเข้าถึงวิถีชีวิตที่มีสุขภาวะที่ดีเป็นจริงได้มากขึ้น รวมถึงเป็นการเปิดช่องการ

เชื่อมโยงภาคสุขภาพกับภาคสังคมที่กว้างขึ้น ไม่ว่าจะเป็นภาคการเมือง ภาคเศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อม

การปรับเปลี่ยนทิศทางการบริการสาธารณสุขจะเกิดขึ้นได้จริงก็ต่อเมื่อมีการให้ความสำคัญต่อการวิจัยทางสุขภาพ การปรับเปลี่ยนระบบการศึกษา และการฝึกอบรมในสายวิชาชีพ ซึ่งจะมีผลต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และการเปลี่ยนแปลงองค์กรที่เกี่ยวข้องกับการบริการสาธารณสุข ให้พิจารณาถึงความต้องการทั้งหมดของคนๆ หนึ่ง ด้วยการมองผ่านความเป็นตัวตนของคนๆ นั้นทั้งหมด

การก้าวไปสู่อนาคต

มนุษย์สามารถสร้างสุขภาพที่ดีได้จากการกำหนดการดำเนินชีวิตประจำวันของตนเอง ไม่ว่าจะเป็นการเรียนรู้ การทำงาน และการพักผ่อน หรือแม้แต่ความรัก การสร้างสุขภาพที่ดีเกิดขึ้นจากการดูแลตนเอง และคนอื่น การตัดสินใจและการกำหนดสิ่งต่างๆ ที่เข้ามาในชีวิต รวมถึงการสร้างภาวะแวดล้อมที่เอื้อต่อสุขภาพของตนเอง และสมาชิกในสังคมทั้งหมด

การดูแล องค์กรร่วม และนิเวศวิทยาเป็นประเด็นสำคัญในการพัฒนาศาสตร์การสร้างเสริมสุขภาพ ดังนั้นต้องยึดหลักทั้งสามมิติเป็นหลักเบื้องต้นในทุกขั้นตอน ไม่ว่าจะเป็นการวางแผน การดำเนินการ และการประเมินกิจกรรมการสร้างเสริมสุขภาพ รวมถึงต้องการให้โอกาสแก่เพศหญิง และเพศชายอย่างเท่าเทียมในการเป็นส่วนกิจกรรมทั้งหมด

พันธะผูกพันสู่การสร้างเสริมสุขภาพ

ผู้เข้าร่วมประชุมได้ปฏิญาณตนเองดังนี้

- ก้าวเข้าสู่นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ ด้วยการผลักดันให้เกิดพันธะสัญญาทางการเมือง ในการสร้างสุขภาพที่ดี และเท่าเทียมกันในทุกภาคส่วน
- ต่อสู้กับแรงกดดันที่นำไปสู่การสร้างผลลัพธ์ที่อันตราย การลดลงของทรัพยากร สภาพแวดล้อมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และโภชนาการที่ไม่ดี รวมถึงจะให้ความสนใจต่อเรื่องประเด็นสาธารณะที่เกี่ยวข้องกับสุขภาพ เช่น มลพิษ สารพิษในการประกอบอาชีพ ที่อยู่อาศัย

- ลดช่องว่างในการมีสุขภาวะที่ดีทั้งในและระหว่างกลุ่มสังคม ด้วยการแก้ไขความไม่เท่าเทียมกันทางด้านสาธารณสุขที่เกิดจากกฎข้อบังคับ หรือภาคปฏิบัติของสังคมนั้นๆ
- ให้ความรู้แก่ประชาชนซึ่งเปรียบเสมือนทรัพยากรที่สำคัญ ด้วยการสนับสนุนและพัฒนาให้พวกเขาเหล่านี้สามารถดูแลตนเอง ครอบครัว และเพื่อนให้มีสุขภาวะที่ดี ซึ่งอาจผ่านวิธีการต่างๆ เช่น มาตรการทางการเงิน เป็นต้น รวมถึงการยอมรับให้ชุมชนเป็นเสียงสำคัญในการดูแลสุขภาพ สภาวะแวดล้อมการดำรงชีวิต และการอยู่ดีมีสุข
- ปรับวิธีของการบริการ และทรัพยากรทางด้านสาธารณสุขให้ตอบสนองต่อการสร้างเสริมสุขภาพ โดยแบ่งอำนาจในการดูแลสุขภาพให้กับกลุ่มคนอื่น และศาสตร์แขนงต่างๆ รวมถึงประชาชนทั่วไป
- ยอมรับว่าสุขภาพ และการดูแลสุขภาพเป็นการลงทุนทางสังคมที่สำคัญ และเป็นสิ่งท้าทาย รวมถึงการชูประเด็นเรื่องนิเวศวิทยาในวิถีการดำรงชีวิต

ข้อเสนอแนะนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ
การประชุมนานาชาติครั้งที่สองว่าด้วยการสร้างเสริมสุขภาพ
ณ. เมือง Adelaide ประเทศออสเตรเลีย ระหว่างวันที่ 5-9 เมษายน พ.ศ. 2541

คำประกาศอัลมา-แอตตา (The Declaration of Alma-Ata) ในทศวรรษที่ผ่านมาถือเป็นก้าวสำคัญในการเคลื่อนไหวเรื่อง สุขภาพดีถ้วนหน้า (Health for All) นับตั้งแต่มีการเริ่มต้นประชุมสมัชชาสุขภาพโลก เมื่อ ค.ศ. 1977 การเคลื่อนไหวครั้งนี้เป็นการสร้างความยอมรับเรื่องสุขภาพในฐานะเป้าประสงค์หลักของสังคม เป็นการปฏิวัติทางใหม่ให้กับนโยบายด้านสุขภาพ โดยเน้นการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ความร่วมมือระหว่างกลุ่มต่างๆ ในสังคม และการสาธารณสุขขั้นมูลฐาน

เจตนารมณ์ของ อัลมา-แอตตา

เจตนารมณ์ของ อัลมา-แอตตา ได้รับการสืบต่อเข้าสู่กฎบัตรในการสร้างเสริมสุขภาพ ที่จัดขึ้น ณ. เมือง ออตตาวา ปี ค.ศ. 1986 กฎบัตรนี้ได้สร้างสิ่งท้าทายต่อการก้าวเข้าสู่การดำเนินงานด้านสาธารณสุขในรูปแบบใหม่ที่เน้นเรื่องความยุติธรรม และความเท่าเทียมกันในสังคม โดยกำหนดให้เป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการในลำดับต้นๆ รวมถึงการใช้กระบวนการต่างๆ เพื่อสนับสนุน และเป็นสื่อกลางในการดำเนินการกิจให้บรรลุเป้าประสงค์

กฎบัตรออตตาวา ได้ระบุภารกิจหลักในการสร้างเสริมสุขภาพดังนี้

- สร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ
- สร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย
- พัฒนาทักษะส่วนบุคคล
- เสริมความเข้มแข็งของชุมชน
- การปรับทิศทางการบริการด้านสาธารณสุข

ภารกิจเหล่านี้มีความอิสระในตัวเอง แต่สนนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพจะเป็นธงนำในการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้ภารกิจอีกสี่ด้านสามารถบรรลุเป้าหมายที่ตั้งไว้ได้

การประชุมที่เมือง Adelaide ว่าด้วยการสร้างเสริมสุขภาพจัดขึ้นเพื่อสานต่อเจตนารมณ์ที่ประกาศไว้ที่เมืองอัลตา-แอตตา และเมืองออตตาวา การประชุมในครั้งนี้มีผู้เข้าร่วม 220 คนจาก 42 ประเทศทั่วโลก เพื่อร่วมกันแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในการพัฒนา และการดำเนินการเพื่อให้เกิดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพอย่างแท้จริง และผลจากการประชุมได้ข้อเสนอแนะ และยุทธศาสตร์ร่วมกันในการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพดังนี้

นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ

นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพเป็นการแสดงความห่วงใยต่อนโยบายที่ส่งผลสุขภาพ และความเท่าเทียมกันในทุกพื้นที่ และความรับผิดชอบร่วมกันในผลกระทบทางสุขภาพที่เกิดจากนโยบายเหล่านั้น จุมน่งหมายหลักของนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพคือการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวยให้ภาคประชาชนสามารถกำหนดวิถีความเป็นอยู่อย่างมีสุขภาพที่ดีได้ ดังนั้นนโยบายที่เกิดขึ้นต้องสร้างทางเลือกในด้านสุขภาพที่เป็นไปได้ และง่ายขึ้นสำหรับภาคประชาชน ซึ่งสิ่งนี้จะทำให้เกิดสิ่งแวดล้อมทั้งทางสังคม และวัตถุที่เอื้อต่อการมีสุขภาพที่ดีได้ ในการดำเนินการเพื่อให้เกิดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพนั้น ภาครัฐจำเป็นต้องบรรจุมิติสุขภาพไว้เป็นประเด็นพิจารณาสำคัญในการกำหนดนโยบายต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นนโยบายด้านเกษตร การค้า การศึกษา อุตสาหกรรม และการสื่อสาร เป็นต้น ในการตัดสินใจใดๆ ในการดำเนินนโยบายเหล่านี้ต้องรับผิดชอบต่อผลที่จะเกิดขึ้นกับสุขภาพเท่าๆ กับการคำนึงถึงผลทางด้านเศรษฐกิจ

● คุณค่าของสุขภาพ

สุขภาพเป็นทั้งสิทธิขั้นพื้นฐานของมนุษย์ และการลงทุนทางสังคมที่เป็นอย่างหนึ่ง ดังนั้นภาครัฐจำเป็นต้องลงทุนลงแรงให้เกิดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ และการสร้างเสริมสุขภาพเพื่อเป็นการยกระดับสถานะทางสุขภาพของประชาชนของตน หลักการพื้นฐานในเรื่องความยุติธรรมของสังคมจะเป็นหลักประกันให้ประชาชนสามารถเข้าถึงสิ่งจำเป็นต่างๆ ที่นำพวกเขาไปสู่ความพึงพอใจในการดำรงชีวิตอย่างมีสุขภาพที่ดี ในขณะที่เดียวกันสิ่งเหล่านี้จะก่อให้เกิดผลผลิตทางสังคมในมุมมองของเศรษฐกิจและสังคมตามมา อีกนัยหนึ่งนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพจะนำไปสู่ผลประโยชน์ต่อเศรษฐกิจในระยะยาวดังที่สะท้อนผ่านกรณีศึกษาหลายกรณีในการประชุมครั้งนี้ ซึ่งเป็นความพยายามครั้งใหม่ในการเชื่อมโยงนโยบายสุขภาพ เข้ากับนโยบายด้านสังคม และเศรษฐกิจ

● ความเท่าเทียม การเข้าถึง และการพัฒนา

ความไม่เท่าเทียมกันในเรื่องสุขภาพสะท้อนถึงความไม่เท่าเทียมกันในสังคม ดังนั้นนโยบายที่ปรับปรุง และขยายการเข้าถึงทรัพยากร และการบริการด้านสาธารณสุข รวมถึงการสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย จึงเป็นสิ่งจำเป็นในการปิดช่องว่างทางสุขภาพระหว่างกลุ่มที่เสียผลประโยชน์จากการถือครองการศึกษา และการขาดโอกาสในสังคม กับกลุ่มที่ได้รับผลประโยชน์จากสถานภาพทางสังคมที่ดีกว่า นโยบายเหล่านี้ต้องให้ความสำคัญต่อกลุ่มผู้ด้อยโอกาส และกลุ่มเสี่ยงเป็นอันดับแรก นอกจากนั้นนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพต้องยอมรับเอกลักษณ์ หรือความเป็นตัวตนของแต่ละวัฒนธรรมของกลุ่มชนพื้นเมือง ชนกลุ่มน้อย และผู้อพยพ ความเท่าเทียมกันในการเข้าถึงบริการสาธารณสุข โดยเฉพาะการดูแลสุขภาพในชุมชนเป็นแง่มุมสำคัญของความเท่าเทียมกันในเรื่องสุขภาพ

ความไม่เท่าเทียมกันในเรื่องสุขภาพอาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเชิงโครงสร้างอย่างรวดเร็ว โดยเฉพาะในยุคเทคโนโลยี ด้วยเหตุนี้กลุ่มประเทศยุโรปในการประชุมสมัชชาสุขภาพโลกจึงได้กำหนดเป้าหมายแรกในการขับเคลื่อนให้เกิดสุขภาพดีถ้วนหน้าไว้ดังนี้

“ภายในปี ค.ศ. 2000 ความแตกต่างในเรื่องสถานะทางสุขภาพระหว่างประเทศ และระหว่างกลุ่มจะลดลงอย่างน้อยร้อยละ 258 ด้วยการพัฒนาระดับสถานะทางสุขภาพของกลุ่มประเทศ และกลุ่มคนที่เสียผลประโยชน์”

ในการประชุมครั้งนี้ได้พิจารณาว่าประเทศที่พัฒนาต้องมีพันธะสัญญาในการพัฒนานโยบายของตนไปในทิศทางที่ส่งผลกระทบเชิงบวกทางสุขภาพต่อประเทศกำลังพัฒนาเพื่อลดช่องว่างทางสุขภาพที่เกิดขึ้น นอกจากนี้ทุกประเทศควรต้องพัฒนาให้เกิดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพในประเทศของตนเพื่อทำนุบำรุงให้เกิดผลลัพธ์ตามที่คาดหวังไว้

ความรับผิดชอบต่อสุขภาพ

ข้อเสนอแนะที่เกิดจากการประชุมในครั้งนี้จะบังเกิดผลได้ก็ต่อเมื่อภาครัฐทั้งในระดับชาติ ภูมิภาค และท้องถิ่นนำไปปฏิบัติจริง การพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพของรัฐบาลท้องถิ่นมีความสำคัญเท่าๆ กับการพัฒนาที่เกิดขึ้นในระดับชาติ ดังนั้นรัฐบาลต้องแสดงเป้าหมายในเรื่องการสร้างเสริมสุขภาพให้ชัด

การร่วมรับผิชอบของสาธารณชนต่อเรื่องสุขภาพเป็นสิ่งสำคัญต่อการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ รัฐและกลุ่มคนที่มีอำนาจควบคุมทรัพยากรต่างๆ ต้องแสดงความรับผิดชอบต่อผลที่เกิดขึ้นต่อสุขภาพของประชาชน จากการกำหนดและตัดสินใจในนโยบายใดๆ ข้อผูกพันในการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพหมายถึงการที่รัฐบาลตรวจวัดและรายงานผลกระทบทางสุขภาพที่เกิดจากนโยบายของตนในรูปแบบที่คนทุกกลุ่มในสังคมเข้าใจได้ง่าย ปฏิบัติการที่เกิดขึ้นในชุมชนจะเป็นศูนย์กลางของการยกระดับนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ การศึกษาและการรู้หนังสือ เป็นสิ่งจำเป็นที่ช่วยให้การสื่อสารกับกลุ่มคนที่ได้รับผลกระทบจากนโยบายได้รับความเป็นธรรมมากขึ้น

การประชุมในครั้งนี้ได้เน้นย้ำถึงความต้องการในการประเมินผลกระทบจากนโยบาย ระบบข้อมูลทางสุขภาพจะช่วยสนับสนุนให้เกิดการพัฒนากระบวนการดังกล่าว โดยช่วยให้การตัดสินใจต่อเรื่องการจัดสรรทรัพยากรสามารถสนับสนุนการปฏิบัติการด้านนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพได้

ก้าวไกลกว่าการดูแลสุขภาพ

นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพเกิดขึ้นเพื่อตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงโลกทั้งทางด้านเทคโนโลยีภายใต้ปฏิสัมพันธ์ทางนิเวศที่ซับซ้อน และการพึ่งพิงระหว่างประเทศที่มีมากขึ้น ซึ่งล้วนเป็นสิ่งท้าทายต่อเรื่องสุขภาพแทบทั้งสิ้น และผลต่อสุขภาพจากความท้าทายเหล่านี้ไม่สามารถได้รับการเยียวยาได้ด้วยการดูแลสุขภาพเท่านั้น ดังนั้นภารกิจการสร้างเสริมสุขภาพเป็นสิ่งที่สำคัญ และต้องเกิดจากการผสมผสานกับการพัฒนาทางสังคม และเศรษฐกิจ ด้วยการรื้อฟื้นความเชื่อมโยงระหว่างการปฏิรูประบบสุขภาพและสังคม องค์กรอนามัยโลกได้ชูแนวคิดนี้เป็นหลักการพื้นฐานของการพัฒนานับตั้งแต่ทศวรรษที่ผ่านมา

หุ้นส่วนในกระบวนการนโยบาย

แม้ว่าภาครัฐจะมีบทบาทสำคัญในเรื่องสุขภาพ แต่ยังมีกลุ่มองค์กรอื่น ไม่ว่าจะเป็นกลุ่มผลประโยชน์ กลุ่มธุรกิจ องค์กรพัฒนาเอกชนต่างก็อิทธิพลต่อเรื่องสุขภาพเช่นกัน ดังนั้นการเพิ่มพูนศักยภาพในการคงไว้ และส่งเสริมสุขภาพของประชาชนในกลุ่มดังกล่าวเป็นสิ่งที่ต้องดำเนินการ กลุ่มสมาคมพ่อค้าอุตสาหกรรม สถาบันการศึกษา และผู้นำทางศาสนาก็เช่นกันที่มีโอกาสมากมายในการรักษาปกป้องผลประโยชน์ทางสุขภาพของสังคมโดยรวม ฉะนั้นแล้วควรมีการผลักดันให้เกิดกลุ่มพันธมิตรใหม่ๆ ในการดำเนินกิจกรรมด้านสุขภาพมากขึ้น

พื้นที่ปฏิบัติการ

การประชุมครั้งนี้มีการระบุพื้นที่ปฏิบัติเพื่อก่อให้เกิดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพขึ้น 4 ด้านด้วยกัน ได้แก่

● การสนับสนุนสุขภาพในหมู่สตรี

ในโลกนี้ผู้หญิงถือได้ว่าเป็นกลุ่มที่ทำหน้าที่ส่งเสริมการเสริมสร้างสุขภาพได้ดี แต่แรงงานผู้หญิงส่วนใหญ่กลับได้รับการเอาเปรียบ เช่น การได้รับอัตราค่าจ้างที่ต่ำ หรือแม้แต่การไม่ได้รับค่าตอบแทนเลย ขณะที่เครือข่ายและองค์กรสตรีได้พิสูจน์ให้เห็นถึงแบบจำลองกระบวนการวางแผน และการปฏิบัติที่ดีในการสร้างเสริมสุขภาพ ดังนั้นเครือข่ายเหล่านี้ควรได้รับการยอมรับ และสนับสนุนจากผู้กำหนดนโยบาย และสถาบันต่างๆ เพิ่มมากขึ้น มิฉะนั้นการลงทุนสำหรับแรงงานสตรีจะทำให้เกิดความไม่เท่าเทียมที่เพิ่มมากขึ้นเช่นกัน เพื่อให้ผู้หญิงสามารถมีส่วนร่วมในการสร้างเสริมสุขภาพอย่างมีประสิทธิภาพ การเข้าถึงข้อมูล เครือข่าย และแหล่งทุนเป็นสิ่งจำเป็น ผู้หญิงทุกคน โดยเฉพาะกลุ่มชาติพันธุ์ ชนพื้นเมือง และชนกลุ่มน้อยควรได้รับสิทธิในการกำหนดปัจจัยทางสุขภาพของตนเอง และเป็นพันธมิตรในการสร้างนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพที่สอดคล้องกับวัฒนธรรมของตนเอง

การประชุมครั้งนี้ได้นำเสนอให้ประเทศต่างๆ ริเริ่มการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพในประเด็นสตรี โดยเฉพาะในส่วนของนโยบายที่ผู้หญิงเป็นศูนย์กลาง ดังนี้

- การแบ่งบทบาทในการดูแลรักษาให้เกิดขึ้นในสังคม
- การคลอดบุตรให้ขึ้นอยู่กับความต้องการของมารดาเป็นหลัก
- กลไกสนับสนุนการทำงานด้านการดูแล เช่น การดูแลมารดา และบุตร
- การดูแลรักษาเด็กกำพร้า

● อาหารและโภชนาการ

การจัดความหิวโหย และการขาดสารอาหารเป็นวัตถุประสงค์หลักของนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ นโยบายเหล่านี้ควรรับประกันถึงการเข้าถึงอาหารที่ดีต่อสุขภาพอย่างเพียงพอและถูกหลักวิธีแก่ประชาคมโลก ทั้งภาคเอกชนและสาธารณะต้องได้รับความเป็นธรรมด้านราคาอย่างเท่าเทียมกัน รัฐบาลต้องผสมผสานนโยบายด้านอาหารและโภชนาการให้สอดคล้องกับการ

ปัจจัยทางด้านเกษตร เศรษฐกิจ และสิ่งแวดล้อมเป็นหลัก เพื่อรับประกันให้เกิดผลเชิงบวกต่อสุขภาพทั้งในระดับชาติ และนานาชาติ โดยเริ่มต้นด้วยการตั้งเป้าหมายด้านโภชนาการ การจัดระบบภาษีและให้การอุดหนุนต่อกิจกรรมที่กระตุ้นให้เกิดการเข้าถึงอาหารที่ดีต่อสุขภาพ และมีโภชนาการที่ดี

ที่ประชุมได้แนะนำว่ารัฐบาลควรปฏิบัติภารกิจเรื่องดังกล่าวในทันที และทำในทุกระดับ โดยใช้อำนาจการซื้อในตลาดอาหาร เพื่อรับประกันได้ว่าการผลิตอาหารภายใต้การควบคุม (เช่น การขายอาหารในโรงพยาบาล โรงเรียน ศูนย์ดูแลเด็ก สวัสดิการทางสังคม และที่ทำงาน) จะตอบสนองต่อโภชนาการที่ดีขึ้นของผู้บริโภค

● บุหรี่และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์

การสูบบุหรี่ และดื่มแอลกอฮอล์ถือได้ว่าเป็นพิษภัยอย่างร้ายแรงต่อสุขภาพ ดังนั้นควรมีการพัฒนา นโยบายสาธารณะในการแก้ไขปัญหาทั้งสองอย่างเร่งด่วน บุหรี่ไม่เพียงแต่ส่งผลกระทบต่อสุขภาพโดยตรงต่อผู้สูบเท่านั้น แต่ได้ส่งผลเสียหายต่อผู้สูดควันพิษรอบข้าง โดยเฉพาะกับเด็ก ผลกระทบดังกล่าวได้รับการพิสูจน์อย่างชัดเจนมากขึ้นกว่าในอดีต ขณะที่เครื่องดื่มแอลกอฮอล์จะก่อให้เกิดความแตกแยกและบาดแผลในสังคม ทั้งในเชิงร่างกายและจิตใจ นอกจากนี้การที่ยาสูบได้กลายเป็นพืชเศรษฐกิจหลัก และมีการปลูกอย่างกว้างขวางได้สร้างความเสียหายแก่ระบบนิเวศ ทำให้กำลังตกอยู่ในภาวะวิกฤติด้านการผลิตอาหารในการเลี้ยงประชากรโลก

การผลิตและการตลาดของกลุ่มอุตสาหกรรมบุหรี่ และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ เป็นธุรกิจที่ให้ผลกำไรสูง โดยเฉพาะกับรัฐบาลที่ได้รับผลประโยชน์จากระบบภาษี รัฐบาลควรหันมาทบทวนพิจารณาถึงผลทางเศรษฐกิจจากการลดการผลิตและการบริโภคบุหรี่และเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ และปรับไปสู่นโยบายที่ลงทุนในการสร้างสุขภาวะที่ดี

การประชุมในครั้งนี้ได้เรียกร้องทุกรัฐบาลพิจารณาถึงมูลค่าที่ต้องเสียไปจากการสูญเสียศักยภาพ และชีวิตของประชาชนของคนที่เกิดจากสาเหตุของการสูบบุหรี่ และการดื่มแอลกอฮอล์อย่างผิดวิธี

รัฐบาลควรให้คำมั่นสัญญาว่าจะพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ โดยกำหนดให้ประเด็นเหล่านี้เป็นวาระแห่งชาติ – การลดการปลูกยาสูบ การผลิตเครื่องดื่มแอลกอฮอล์ รวมถึงการควบคุมการตลาด และบริโภคให้ได้ภายในปี ค.ศ. 2000

- การสร้างสิ่งแวดล้อมที่เอื้ออำนวย

มีผู้คนมากมายที่ดำรงชีวิต และทำงานอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ และมีความเสี่ยงสูงในการได้รับสารพิษ และดูเหมือนว่าประเด็นปัญหาดังกล่าวเป็นปัญหาที่ไร้พรมแดน

การจัดการสิ่งแวดล้อมจะช่วยปกป้องสุขภาพของมนุษย์จากผลกระทบที่เกิดกับสิ่งแวดล้อมทั้งทางเคมีและชีวภาพได้ทั้งทางตรงและทางอ้อม เราควรยอมรับเสมอว่าผู้หญิงและผู้ชายนั้นก็เป็นส่วนหนึ่งของระบบนิเวศที่ซับซ้อนเช่นกัน ความอยู่รอดของมนุษย์นั้นขึ้นอยู่กับความหลากหลายของทรัพยากรธรรมชาติที่มีอยู่อย่างจำกัด ดังนั้นการสร้างเสริมสุขภาพจะสำเร็จได้ก็ต่อเมื่อสิ่งแวดล้อม และทรัพยากรธรรมชาติได้รับการปกป้องผ่านยุทธศาสตร์ทั้งในระดับโลก ภูมิภาค และท้องถิ่น

พันธะสัญญาจากรัฐบาลในทุกระดับเป็นสิ่งสำคัญ ความร่วมมือจากหลายฝ่ายจะช่วยประกันได้ว่าสุขภาพจะเป็นประเด็นสำคัญเบื้องต้นในการพิจารณาโยบายการพัฒนาทั้งทางด้านอุตสาหกรรมและเกษตรกรรม ในระดับนานาชาติ องค์การอนามัยโลกจะแสดงบทบาทสำคัญในการผลักดันให้เกิดการยอมรับหลักการดังกล่าว และจะสนับสนุนแนวคิดเรื่องการพัฒนาอย่างยั่งยืน

การประชุมในครั้งนี้จะให้ความสำคัญต่อความร่วมมือระหว่างภาคีเคลื่อนไหวทางสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมนิเวศ เพื่อพัฒนายุทธศาสตร์ร่วมกันในการพัฒนาเศรษฐกิจสังคม และการอนุรักษ์ทรัพยากรที่มีอยู่อย่างจำกัดของโลกใบนี้

การพัฒนาพันธมิตรทางสุขภาพ

พันธมิตรสำคัญต่อการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพต้องการแนวทางที่เน้นย้ำความสำคัญของกระบวนการปรึกษาหารือ และการใกล้ชิดต่อรอง นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพต้องการการทุ่มเทอย่างมากในการผลักดันให้เรื่องสุขภาพเป็นสาระการพิจารณาในกลุ่มผู้กำหนดนโยบาย นั้นย่อมหมายถึงความสำคัญของการทำงานสนับสนุนของกลุ่มผลักดัน และการช่วยเหลือของสื่อในการแปลและตีความประเด็นนโยบายที่มีความสลับซับซ้อน

สถาบันการศึกษาต้องตอบสนองต่อความต้องการใหม่ๆ ในเรื่องสาธารณสุข โดยการปรับเปลี่ยนหลักสูตรปัจจุบัน ที่เกี่ยวข้องกับการทักษะการดำเนินการ การสื่อ และการผลักดัน หรืออีกนัยหนึ่งคือการเปลี่ยนถ่ายอำนาจจากการเป็นผู้มีอิทธิพลต่อการพัฒนานโยบายเป็นผู้ให้การสนับสนุนเชิงวิชาการแทน นอกจากนี้เวทีพูดคุยสำหรับการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติเป็นสิ่งจำเป็น

ที่ประชุมแนะนำหน่วยงานในระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติดังนี้

- สร้าง Clearing house เพื่อใช้ในการส่งเสริมให้เกิดภาคปฏิบัติที่ดีในการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ
- พัฒนาเครือข่ายนักวิจัย นักฝึกอบรม ผู้จัดการแผนงานเพื่อทำหน้าที่ในการวิเคราะห์ และปฏิบัติให้เกิดนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพ

พันธะผูกพันของการสาธารณสุขโลก

สิ่งจำเป็นเบื้องต้นสำหรับการพัฒนาสุขภาพและสังคมคือสันติภาพและการเท่าเทียมกันในสังคม ที่อาจสะท้อนผ่านอาหารที่ถูกหลักโภชนาการ น้ำสะอาด บ้านเรือนที่เหมาะสม บทบาทที่เป็นประโยชน์ต่อสังคม รายได้เพียงพอ การอนุรักษ์ทรัพยากร และการปกป้องระบบนิเวศ มุมมองของการพัฒนานโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพคือการเข้าถึงสถานะพื้นฐานสำหรับการดำรงชีวิตอย่างมีความสุขที่ดีเหล่านี้ การที่จะประสบความสำเร็จเรื่องสุขภาพในระดับโลกนั้นขึ้นอยู่กับความร่วมมือที่พึงพิงซึ่งกันและกันของเหล่านานาชาติในประเด็นดังกล่าวโดยไม่คำนึงถึงเส้นแบ่งเขตทางพรมแดน

สิ่งท้าทายในอนาคต

- 1) การประกันการแบ่งปันทรัพยากรอย่างเท่าเทียม แม้ว่าจะอยู่ในภาวะที่เศรษฐกิจถดถอย จะเป็นสิ่งท้าทายต่อทุกประเทศ
- 2) สุขภาพดีถ้วนหน้าจะสำเร็จได้ถ้าเพียงสร้างและรักษาสภาพแวดล้อมสำหรับการดำรงชีวิตและการทำงานที่คำนึงถึงสุขภาพที่ดี และนำมาเป็นเป้าหมายหลักของการตัดสินใจนโยบายสาธารณะ การทำงานในทุกมิติ เช่น การดูแล โอกาสของการจ้างงาน คุณภาพชีวิตการทำงาน จะส่งผลกระทบต่อความสุขภาพ และความสุขของประชาชน ดังนั้นควรต้องมีการสำรวจผลกระทบจากการทำงานที่มีต่อสุขภาพและความเท่าเทียม
- 3) สิ่งท้าทายที่สุดสำหรับทุกประเทศ และองค์กรนานาชาติในการบรรลุถึงนโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพได้แก่ การสนับสนุนให้เกิดความร่วมมือ (หรือการสร้างพันธมิตร) ในประเด็นสันติภาพ สิทธิมนุษยชน ความยุติธรรมในสังคม และการพัฒนาที่ยั่งยืนให้เกิดขึ้นทั่วโลก
- 4) ในหลายประเทศ อำนาจการดูแลสุขภาพจะ แตกต่างกันในแต่ละระดับการเมือง เพื่อให้เกิดผลดีต่อสุขภาพ ในทิศทาง ควรพัฒนาแนวทางประสานความร่วมมือในทุกระดับ
- 5) นโยบายสาธารณะเพื่อสุขภาพต้องรับประกันได้ว่าความก้าวหน้าในเทคโนโลยีการดูแลรักษาสุขภาพจะไม่เป็นอุปสรรคต่อกระบวนการพัฒนาเรื่องความเท่าเทียมกันในด้านสุขภาพ